

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 De distinctione peccati venialis prout figuratur per lignum, fœnum &
stipulam. I. ad Corin. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

QVÆST. LXXXIX.

*Cat. & oī
med. habet
hi. lib. to. 4.
Lib. 1. c. 4. &
5. comit.*

in quantum negligit homo addiscere ea, per quæ potest se in diuino amore conseruare.

AD TERTIUM dicendum, quod sicut Aug. dicit in lib. contra Mendacium, Ea quæ sunt secundum se mala, nullo fine benefici possunt; homicidium autem est occisio innocentis, & hoc nullo modo benefici potest. Sed iudex, qui occidit latronem, uel miles, qui occidit hostem reipublicæ, non appellantur homicidae, ut Aug. dicit in lib. de lib. arb.

QVÆST. LXXXIX.

De peccato ueniali secundum se in sex articulos divisæ.

EINDE considerandum est de peccato ueniali secundum se.

ET CIRCA hoc queruntur sex.

Primo, Vtrum peccatum ueniale causet maculam in anima.

Secundo, de distinctione peccati uenialis, prout figuratur per lignum, fœnum, & stipulam prius Corinthi.

Tertio, Vtrum homo in statu innocentiae potuerit peccare uenialiter.

Quarto, Vtrum angelus bonus, uel malus possit peccare uenialiter.

Quinto, Vtrum primi motus infidelium sint peccata uenialia.

Sexto, Vtrum ueniale possit esse in aliquo simul cum solo peccato originali.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum peccatum ueniale causet maculam in anima.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur, quod peccatum ueniale causet maculam in anima. Dicit enim Aug. in lib. de penitentia, quod peccata uenialia, si multiplicentur, decorum nostrum ita exterminant, ut a celestis sponsi amplexibus nos separant: sed nihil aliud est macula, quam detrimentum decoris. ergo peccata uenialia causant maculam in anima.

Prat. Peccatum mortale causat maculam in anima, propter inordinationem actus, & affectus ipsius peccantis: sed in peccato ueniali est quædam deordinatio actus, & affectus. ergo peccatum ueniale causat maculam in anima.

Prat. Macula animæ causatur ex contactu rei temporalis per amorē, ut supra dictum est: sed in pœnali anima in ordinato amore contingit re ipsa. ergo peccatum ueniale inducit maculam in anima.

Sed CONTRA est, quod dicitur Ephes. 5. Vi exhibet ipse sibi gloriosam Ecclesiam non habentem maculam, aut rugam. **G**los. id est, aliquid peccatum criminale. ergo proprium peccati mortalis esse uidetur, quod maculam in anima causet.

RESPON. Dicendum, quod sicut ex dicit pater, macula importat detrimentum nitoris ex aliquo contactu, sicut in corporalibus patet, ex quibus per similitudinem nomen macula ad animam transfertur. Sicut autem in corpore est duplex nitor, unus quidem ex intrinseca dispositione membrorum & coloris, alius autem ex exteriori claritate superueniente: ita est in anima est duplex nitor, unus quidem habitualis quasi intrinsecus, alius autem actualis, quasi exterior fulgor. Peccatum autem ueniale impedit quidem nitor rem actualiem, non tamen habitualem: quia non excludit, neque diminuit habitu charitatis, & aliarum uirtutum.

ARTIC. I. ET II.

Futrum, ut infra patebit, sed solum impedirentur. Macula autem importat aliquid materialiter, unde magis uidetur pertinere ad detrimentum habitualis nitoris, quam actualis. Unde prius loquendo, peccatum ueniale non causat maculam in anima. Et si alieni dicatur macula inducere, hoc est secundum quid in quantum impedirentur, qui est ex actibus virtutum.

AD PRIMVM ergo dicendum, qd Augustinus, iuratur in eo calu, in quo multa peccata uenialia distinguuntur ad mortale, alter autem non respondet ab amplexu celestis sponsi.

AD SECUNDVM Dicendum, qd inordinatio aucta peccato mortali corruptit habitum uirtutis, rationem in peccato ueniali.

AD TERTIUM dicendum, quod in peccato mortaliter anima per amorem contingit rem temporis quasi finem, & per hoc totaliter impeditur insensibilis splendoris gratia, qui prouenit in eos, qui Deum diligunt. Ultimo fini per charitatem, sed in peccato ueniali non adheret homo creature tanquam filius, unde non est simile.

ARTICVLVS II.

Vtrum conuenienter peccata uenialia per lignum, fœnum, & stipulam designantur.

HAD SECUNDVM sic proceditur. Videtur, qd conuenienter peccata uenialia per lignum, fœnum, & stipulam designantur. Lignum enim, fœnum, & stipula, dicuntur superadificari spirituali fundatione: sed peccata uenialia sunt præter spirituale actionem, sicut etiam quilibet falsæ opiniones super scientiam. ergo peccata uenialia non conuenienter designantur per lignum, fœnum, & stipulam.

Prat. Ille qui adificat lignum, fœnum, & stipulam, si saluus erit quasi per ignem, sed quandoque ille qui committit peccata uenialia, non erit salvus per ignem, puta, cum peccata uenialia inducunt in eo, qui decedit cum peccato mortali, ergo conuenienter per lignum, fœnum, & stipulam, ita uenialia designantur.

Prat. Secundum Apostolum, Alii sunt qui fabricant aurum, argenteum, lapides pretiosos, id est Deum, & proximi, & bona opera, & alii qui astant lignum, fœnum, & stipulam: sed peccata uenialia committunt etiam illi qui diligunt Deum, & proximum, & bona opera faciunt. dicitur enim primis secundum. Si dixerimus, quia peccatum non humanus, nosipso seducimus. ergo non conuenienter signantur peccata uenialia per ista tria.

Prat. Multo plures differentiæ, & gradi sunt peccatorum uenialium, quam tres, & inconvenienter sub his tribus comprehenduntur.

KED CONTRA est, quod Apostolus primo ad Corinthios. tertio dicit de eo, qui superadificat lignum, fœnum, & stipulam, quod saluus erit quasi per ignem, & sic patietur penam: sed non aeternam; reatus penæ temporalis proprie pertinet ad peccatum mortale, ut supra dictum est. ergo per illa tria significantur peccata uenialia.

RESPONDEO. Dicendum, quod quidem tellexerunt fundamentum esse fidem informem, per quam aliqui fabricant bona opera, que figurantur per aurum, argenteum, & lapides pretiosos; & dicitur acerò peccata est mortalia, qd figurantur lignum, fœnum, & stipulam. Sed hanc explicationem.

ARTICVLVS III.
Vtrum homo in statu innocentie potuerit peccare uenialiter.

**¶ Super Quæstiones
œdificis manora ar
ticulum tertium.**

O Missis articulis
primis quæst: 2. di. 31. q. 2.
89. in tertio articulo 3. di.
34. ar. 4. ad 4.
& mai. q. 2.
ar. 8. ar. 1. &
q. 7. art. 8.
Et gl. Aug.
14. de Ciuit.
Dei ca. 1. in
f. 10. 5.

AD TERTIVM sic proceditur.
Videtur, quod homo in sta
tus innocentie potuerit pecca
re uenialiter: quia super illud 1. ad
Timoth. 2. Adam non est sedu
ctus, dicit gl. Inexpertus diuine
seueritatis in eo falli potuit, ut cre
deret ueniale esse cōmīsum: fed
hoc non credidisset, nisi uenialiter
peccare potuisset. ergo ueniali
ter peccare potuit, non peccando
mortali.

¶ 2 Præt. † August. dicit 1. l. super
Gen. ad literam: Non est arbitran
dum, quod eset hominem deice
cturus tentator, nisi præcessisset
in anima hominis quædam elatio
comprimenda: elatio autem deic
tionem precedens, qua facta est
per peccatum mortale, nō potuit
esse nisi peccatum ueniale. Simili
ter etiam in eodem Augus. * dicit
quod uirum sollicitauit aliqua ex
periendi cupiditas, cum mulierē
uidisset sumptuoso utero pono nō
esse mortuā. Videtur et si siccus in
Eua aliquis infidelitatis motus in
hoc, quod de uerbis Domini du
bitavit, ut pater per hoc qd dixit:
Ne forte moriamur, ut habetur
Gen. 3. hæc autem uidentur uenia
lia peccata. ergo homo potuit ex
mortali peccare, antequam mor
tali peccaret.

¶ 3 Præt. Peccatum mortale magis
opponitur integratæ primi statu,
quam peccatum ueniale; sed hō
potuit peccare mortaliter nō ob
statæ integratæ primi status, ergo
etiam potuit peccare uenialiter.

¶ 4 Præt. Ab extre
mo ad extremum nō
sit transitus nisi per
medium: sed uenia
le medium est inter
iustitiam, & morta
lē. ergo.

¶ 5 Præt. Ad primum ho
rum dicitur, quod
peccat secundum nō
cautam, ut cautam, Cap. io. 10. 9.

¶ 6 Præt. Seque
retur quod mortale,
& ueniale eque re
pugnarent rectitudi
ni statu innocentie:
quia utrumque est ei
impossibile, & cor
rumperet eum.

¶ 7 Præt. Ab extre
mo ad extremum nō
sit transitus nisi per
medium: sed uenia
le medium est inter
iustitiam, & morta
lē. ergo.

¶ 8 Præt. Ad primum ho
rum dicitur, quod
peccat secundum nō
cautam, ut cautam, Cap. io. 10. 9.

¶ 9 Præt. Secundum figu
ram dictio in mu
tando sic, uel plura
in magis, uel econ
uerto. Iustitia enim
originalis non quia
magis, sed quia sic,
uel pluribus modis,
coniungebat ult
imo fini, repugnat
peccato ueniali; quia
sic coniungebat ult
imo fini, ut omnino
in inferioris infallibi
liter ordinaretur sub
suo superiore.

¶ 10 Præt. Et cum contra hanc
rationem inflat Sco
quia peccatum ueniale
committitur etiam in parte superio
ri, ut pater de primis
motibus infidelita
tis: patet responsio
ex litera, scilicet q
ipfa pars superior, ut

¶ 11 Præt. Ad secundum articul
um, quod dicitur, quod hō in statu inno
centie nō potuit uenialiter pecca
re. Hoc etiam non est sic intelligē
dum, quasi id quod nobis est ue
niale, si ipse committeret, esset sibi
mortale propter altitudinē sui sta
tus. Dignitas enim personæ est
quædam circumstantia aggrauans
peccatum, non tamen transfert
in aliam speciem, nisi forte super
ueniente deformitate inobedien
tia, uel uoti, uel alicuius hmoi: qd
in proposito dici non potest. Vñ
quod est de se ueniale, nō potuit